

За сполохами, за громами,  
За вибухами, за димами,  
За дорогами, за роками,  
За сторіками, стоморями  
Голосу твого не почути,  
Образу твого не забути,  
Бо мова твоя затихла,  
А врода твоя застигла:  
Теплі руки, пропахлі тістом,  
Біла шия з разком намиста,  
Ніжні губи, усміхнені тихо,  
Мудрі очі, що бачили лихо  
Розлуки, наповнені горем,  
Вже прощальним вдивляються зором...  
Напливають і ранні, і пізні,  
Як мотив призабутої пісні,  
Згадки про тебе, нене,  
Напливають на мене,  
І раннього вірша рядки  
Озиваються через роки:  
Мамо, утри краплини сльозин,  
Знаменням хресним нас осіни —  
Це ж не тільки один я твій син,  
Усі ми твої сини!..